

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Journalen NB10 : 1849

Citation: Kierkegaard, Søren: "Journalen NB10 : 1849", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 21*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Jette Knudsen; Johnny Kondrup; Alastair McKinnon, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2003 , s. 209. Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-nb10-txt-shoot-n180.pdf> (tilgået 06. august 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 21

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden. [Læs CC0-erklæringen](#)

NB10:180

#

Det er dog et mærkeligt Prædikat til Erinnyerne:
μνημονες Εγλυυες.

cfr. Solger: *über den Ursprung der Lehre von Dæmonen und Schutzgeistern in der Religion der alten Griechen.*

Nachg. W. 2^d B. N° XI. p. 655.

Jeg kommer derved til at tænke paa den Sprogbrug: at huske En Noget. Man vilde derfor emphatisk kunne sige: ^aRetfærdigheden husker! Solger gjør paa det anførte Sted opmærksom paa den tydske Sprogbrug: ahnden i Betydning af straffe. Skjebnen siger Grækeren følger: μοιρα ἐπ[ε]ται, ell. ogsaa den seer Alt. »Dieses begleitende Bewußtsein ist auch die Zeit, in einem höheren göttlichen Sinne gedacht, und daher ist auch Χρονος eine Schicksalsgottheit, welche alles Einzelne als eine und dieselbe anschaut.« ... Dieses unbekannt dunkle, alles anschauende Wesen erkennt also vorzüglich auch die Vergehungen der Menschen, und straft sie, wengleich noch so spät; denn dasselbe begleitet in ununterbrochener Einheit wie die Gegenwart so die fernste Zukunft.«

a husk paa,

Overhovedet er jo Tidens Bestemmelse at gjøre aabenbar.

Hvor dybsindige var dog Grækerne; jeg tænker blot her paa Plutarchs Afhandling om den guddommelige Retfærdigheds Langsomhed, en gribende ethisk Afhandling.

#